

La veritat sobre l'impacte de les polítiques d'austeritat sobre el poder adquisitiu de les empleades i empleats públics: vam perdre, perdem i perdrem diners

A l'hora de quantificar el veritable impacte de les polítiques d'austeritat dels diferents governs centrals i autonòmics sobre el poder adquisitiu dels empleats i empleades de la Generalitat, hem d'analitzar la interrelació de les següents variables:

- Incrementos salarials anuals
- Variacions de l'IPC anuals (a 31 de desembre)
- Retallades retributives per via RDL del govern central (any 2010)
- Retallades retributives per via DL del govern autonòmic
-

Per, a continuació, quantificar la pèrdua de poder adquisitiu consolidada (anys 2010-2017) i fer una previsió de l'impacte que puga tenir l'aplicació del II Acord per la Millora de l'Ocupació Pública (anys 2018-2020).

1.- Incrementos salarials anuals

Entre els anys **2010 i 2017**, els successius increments salarials han suposat un balanç positiu del **+3%**.

Mentre que pels anys 2018 a 2020 les previsions, de complir-se els compromisos adquirits al II Acord per la Millora de de l'Ocupació Pública, les previsions són:

2018.- Augment de l'**1.5%** amb data d'1 de gener, més un **0.25%** amb data d'efectes de l'1 de juliol, si el PIB de 2017 és superior al 3.1%.

L'Acord contempla, a més, un fons d'un 0.2% de la massa salarial per homologacions retributives que, per decisió unilateral del Consell es destinarà al sector públic instrumental (60%) i al personal de l'Administració del Consell (40%), per tant, no podem considerar aquest 0.2% de la massa salarial en el còmput de les millores retributives, perquè la seua aplicació no és lineal per a tots i totes les empleades públics i afecta només a un sector molt reduït de la plantilla de la Generalitat.

Com s'ha confirmat que el PIB ha crescut un 3.1%, l'augment salarial per l'any 2018 és de: $1.5\% + 0.25\% = 1.75\%$.

2019.- Augment del 2.25% amb data d'1 de gener, més un 0.25% amb data d'efectes de l'1 de juliol, si el PIB de 2018 és superior al 2.5%. Si no s'aconsegueix un creixement del PIB per damunt del 2.5%, els augments es disminuiran de forma proporcional a la reducció del creixement econòmic, segons la següent taula:

EVOLUCIÓ PIB 2018	Δ SALARIAL %
MAJOR O IGUAL AL 2.5%	0.25
IGUAL AL 2.4%	0.20
IGUAL AL 2.3%	0.15
IGUAL AL 2.2%	0.10
IGUAL AL 2.1%	0.05

Aquesta disposició de l'Acord introdueix un cert grau d'incertesa sobre quin serà, finalment, l'augment retributiu per 2018; no obstant, però, podem fer una abstracció i donar per bona la previsió d'increment del PIB per 2018 que ha fet el Banc d'Espanya, institució gens sospitosa de contradir les previsions del govern central, en la seua projecció macroeconòmica de juny de 15 de juny de 2018, segons la qual, el PIB creixerà un 2.7% en 2018.

En aquest estat de coses, podem dir amb un cert grau de fiabilitat que les retribucions del personal de la Generalitat creixerà un **2.25%** amb data d'1 de gener, més un **0.25%** amb data d'efectes de l'1 de juliol. Total $2.25\% + 0.25\% = \mathbf{2.50\%}$.

Com en l'any anterior, l'Acord preveu uns fons addicionals del 0.25% de la massa salarial amb la mateixa finalitat i condicionants que ja hem vist; encara que en aquest cas es destinarà un 70% a l'Administració de la Generalitat i un 30% al sector públic instrumental.

2020.- Augment del 2.00% amb data d'1 de gener, més un 1.00% amb data d'efectes de l'1 de juliol, si el PIB de 2019 és superior al 2.5%. Si no s'aconsegueix un creixement del PIB per damunt del 2.5%, els augments es disminuiran de forma proporcional a la reducció del creixement econòmic, segons la següent tabla:

EVOLUCIÓ PIB 2018	Δ SALARIAL %
MAJOR O IGUAL AL 2.5%	1.00
IGUAL AL 2.4%	0.80
IGUAL AL 2.3%	0.60
IGUAL AL 2.2%	0.40
IGUAL AL 2.1%	0.20

Igual que hem fet per l'any 2019 i amb la intenció d'eliminar incerteses, ens acollim a la previsió d'increment del PIB per 2019 que ha fet el Banc d'Espanya, segons la qual, el PIB creixerà un 2.1% en aquest exercici.

En aquest estat de coses, podem dir amb un cert grau de fiabilitat que les retribucions del personal de la Generalitat creixerà en 2020 un **2.00%** amb data d'1 de gener, més un **0.20%** amb data d'efectes de l'1 de juliol; és a dir, $2.00\% + 0.20\% = \mathbf{2.20\%}$.

Com en l'any anterior, l'Acord preveu uns fons addicionals del 0.30% de la massa salarial amb la mateixa finalitat i condicionants que ja hem vist; encara que en aquest cas es destinarà un 70% a l'Administració de la Generalitat i un 30% al sector públic instrumental.

2.- Variacions de l'IPC anuals

Segons les dades facilitades per l'INE, la variació experimentada per l'IPC entre l'any 2010 i l'any 2017 ha estat del **10.3%**.

Ara ja, en l'àmbit de les previsions, el mateix Banc d'Espanya preveu un increment de l'IPC per l'any 2018 de l'1.8%, per 2019 de l'1.7% i per 2020 de 1.6%. Previsions que, per l'experiència, són susceptibles de canvis per raons de molt diversa índole i, en gran mesura, d'ordre internacional que escapen a qualsevol política en matèria econòmica i d'ordenació del mercat estatal; no obstant i això, també en aquest cas donarem per certes les previsions amb un exercici d'imaginació i, en conseqüència, la variació total de l'IPC pels anys 2018, 2019 i 2020 serà d'un **5.1%**.

3.- Retallades retributives per via RDL del govern central

En aquest cas estem referint-nos a pèrdues de poder adquisitiu no vinculades a l'IPC, sinó, directament a canvis normatius que redueixen les retribucions dels empleats i empleades públics, concretament: reducció salarial de 2010, supressió de les pagues extraordinàries de 2012 per part del govern central.

De les dues retallades salarials, la segona no deu computar a efectes de càlcul del poder adquisitiu, doncs les pagues extres foren tornades amb posterioritat; no així, però, la retallada de 2010 que, afectava principalment a les pagues extraordinàries, i de les que ningú a tornar a parlar i que en el seu dia, malgrat afectar de forma diferent al cadascun dels grups retributius, va ser i és de consens que pot quantificar-se en un **5%**, com a terme mig, consolidat.

4.- Retallades retributives per via DL del govern autonòmic

Estem referint-nos a les retallades del 50% del complement de carrera professional i sexennis que va introduir el govern autonòmic del PP en 2012 i que es va mantenir, en major o menor percentatge, al llarg de diversos anys. Aquesta retallada, sense dubte va suposar una pèrdua de poder adquisitiu de caire conjuntural i per això, i per no entrar en el terreny de quantificacions subjectives, és pel que no ho computarem a efectes de pèrdua de poder adquisitiu consolidat.

5.- Càlcul global de la pèrdua de poder adquisitiu consolidada a desembre de 2017

Per aquesta finalitat compensarem les millores retributives dels anys 2010 a 2017 amb les desviacions de l'IPC i la retallada salarial de 2010 (5%).

PÈRDUA DE PODER ADQUISITIU CONSOLIDADA SEGONS L'IPC A 2017		
ANY	Δ SALARIAL (%)	Δ IPC (%)
2010	0	3
2011	0	2,4
2012	0	2,9
2013	1	0,3
2014	0	-1
2015	0	0
2016	1	1,6
2017	1	1,1
TOTAL	3	10,3

La diferència entre les millores salarials i l'evolució de l'IPC dona una diferència negativa del 7.3% i si li sumen el 5% de la retallada de 2010, obtindríem un pèrdua de poder adquisitiu del personal públic de la Generalitat del **12.3%**.

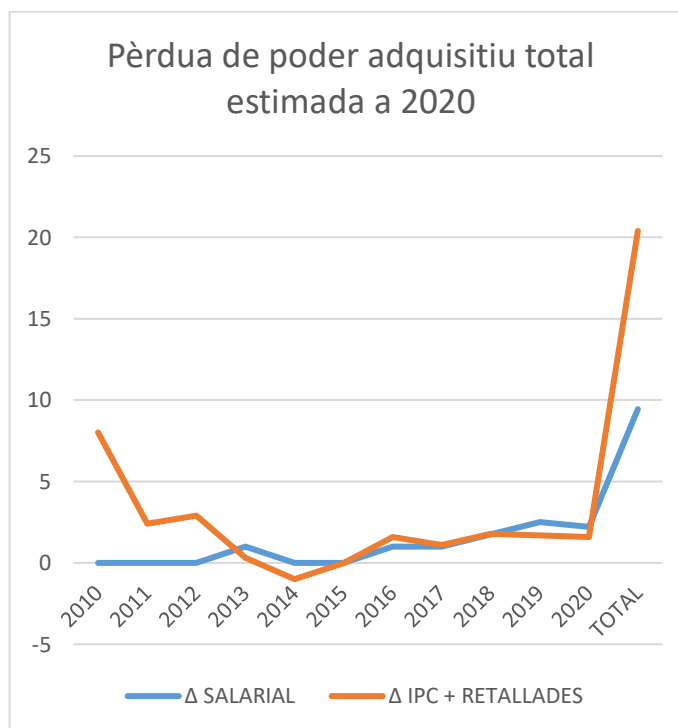
6.- Càlcul global de la pèrdua de poder adquisitiu estimada a desembre de 2020

Si a la taula anterior afegim les dades corresponents al període 2018-2020, anys de vigència del II Acord per la Millora de l'Ocupació Pública, adaptades a les previsions del Banc d'Espanya, el resultat és el següent:

PÈRDUA DE PODER ADQUISITIU ESTIMADA SEGONS L'IPC A 2020		
ANY	Δ SALARIAL	Δ IPC
2010	0	3
2011	0	2,4
2012	0	2,9
2013	1	0,3
2014	0	-1
2015	0	0
2016	1	1,6
2017	1	1,1
2018	1,75	1,8
2019	2,5	1,7
2020	2,2	1,6
TOTAL	9,45	15,4

En aquest cas la diferència entre els increments salarials pactats i la variació de l'IPC prevista és d'un **5.95%**.

Si li afegim el 5% de 2010 ens dona la quantitat d'un **10.95%** de pèrdua total de poder adquisitiu en el període 2010-2020.

7.- Conclusió

En primer lloc recordar les premisses inicials que han servit de base per fer el càlcul de la pèrdua de poder adquisitiu: no s'han computat les retallades retributives conjunturals com la reducció al 50% del complement de carrera professional i sexennis; a l'hora de fer les estimacions, ens hem acollit a les previsions macroeconòmiques del Banc d'Espanya a juny de 2018 i, per últim, tampoc s'han computat els fons addicionals per l'homologació de complements, projectes de millora de l'eficiència i la productivitat i plans de pensions.

A partir d'ací podem afirmar que:

- 1.- La pèrdua de poder adquisitiu total consolidada des de gener de 2010 a desembre de 2017 és d'un 12.3%.
- 2.- La pèrdua de poder adquisitiu total estimada des de gener de 2010 a desembre de 2020 serà d'un 10.95%.

Amb aquestes dades és fàcil concloure que:

- 1.- La pèrdua de poder adquisitiu dels empleats i empleades públics de la Generalitat, com a conseqüència de les polítiques d'austeritat en matèria de personal, és un fet contrastat i quantitativament important; fins i tot, tenint en compte les millores retributives

contemplades al II Acord de Millora de la Funció Pública, signat a Madrid pel Ministeri d'Hisenda i Funció Pública i les organitzacions sindicals CSI-F, CCOO i UGT.

2.- Les grans xifres de millora de les retribucions, un 8,79%, recollides al II Acord de Millora de la Funció Pública, sols serveixen, realment, per reduir la pèrdua de poder adquisitiu del 12.3% al 10.95%; és a dir, un 1,35%, sempre i quan es complisquen les previsions del Banc d'Espanya respecte de l'evolució de l'IPC i el PIB.

3.- La desvinculació dels acords en matèria retributiva de l'IPC i la seua vinculació al PIB, desvirtuen l'objectivitat de la visió global de la pèrdua de poder adquisitiu del personal públic. El II Acord per la Millora de la Funció Pública és una cortina de fum que emmascara la realitat i és una errada històrica.

4.- Malgrat la campanya sobre les bondats del II Acord per la Millora de la Funció Pública, la realitat és que els treballadors i treballadores de la Generalitat a 2020 seguirem perdent un 10.95% de la nostra capacitat adquisitiva respecte de la que teníem abans de 2010. Raó per la qual, segueix estant justificada la reivindicació de la recuperació del poder adquisitiu.

5.- No devem oblidar, ni deixar de reivindicar, que els futurs PGE incloguen:

- La recuperació de les retallades salarials de 2010, fetes pel govern de Zapatero que afectaren fonamentalment a les pagues extraordinàries. La restitució a la seua situació original és un deute pendent de l'Administració amb els seues treballadors i treballadores.
- Les desviacions del poder adquisitiu atribuïbles a les variacions de l'IPC al llarg d'aquests anys, s'han de compensar amb acord d'increments retributius per damunt de les previsions de l'IPC, incloent-hi clàusules de revisió salarial i no amb vinculacions amb el PIB.

6.- Respecte dels futurs Pressupostos de la Generalitat, aquests han d'incloure:

- La provisió de fons extraordinaris per la recuperació del poder adquisitiu, tal i com es va comprometre a l'Acord de Legislatura i que, a hores d'ara, estan pendents.
- Destinar al personal funcionari, estatutari i laboral de la Generalitat els fons addicionals per homologacions retributives i no desviar-los al sector públic instrumental com amb fet en 2018 en contra de l'opinió de totes les organitzacions sindicals.